

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 339. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt04-shoot-idm140467280715808.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

I en ensom bjerggård oplever de en kort stund af lykke, inden begivenhederne tvinger dem videre til revolutionens centrum Paris. På hende virker ildkampene erotisk hidsende, hun bliver en hævnens furie - som om Ottos fordums tro på en gud i lidenskab genkommer i forvrænget skikkelse. I en slags pligtfølelse tilbyder han hende ægteskab, men hun vil ikke til hans kolde land. Deres forbindelse har stået under Apollons auspicer; i Belvederemedaljonen har han hentet opmuntring til striden, og i den har hun set hans indvielse dertil (II s. 163). Det var som en forening af dåd og poesi, nu er dåden sunket sammen i krudtrøg, og poesien er det eneste han kan vende hjem med. Han drømmer som tidligere om et dommedagsdigt (ovf. s. 332), og hans sidste ord til den grevelige »borgerinde« var en dom over Europas frihedskamp (II s. 197). Men det er historiens ironi at der samtidig fældes dom over 340 ham selv. »Der har ikke været Renhed og Højhed nok i hans og de andres Stræben; Sagen er hjemsendt til en ny og bedre Behandling«, hedder det i efterskriften. Således bliver helten hjemsendt fra militærtjenesten. I hjemmet skal de definitive prøver stå.